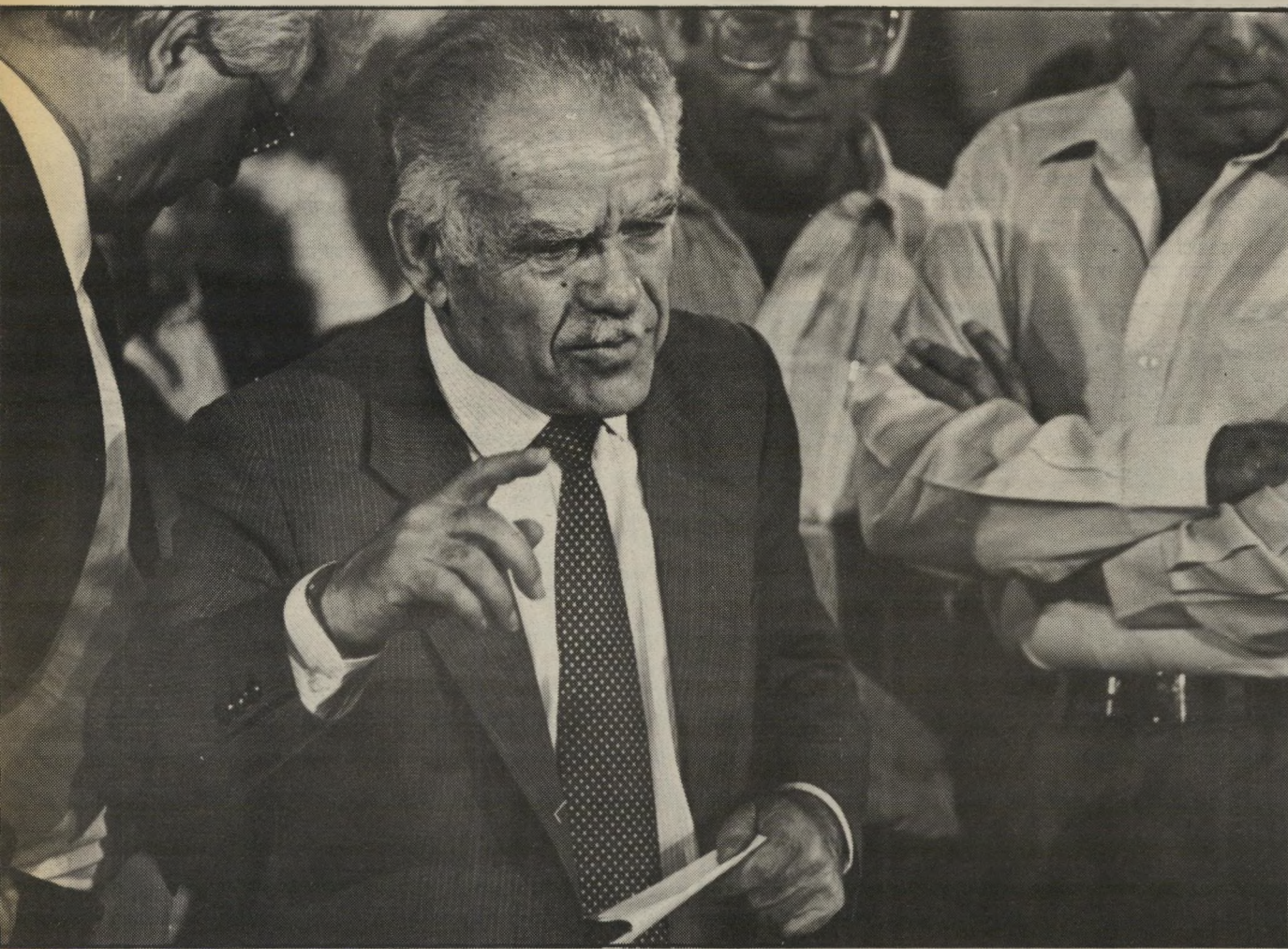

הציבור. החרדים היו המוצחים היחידים. הם השתלטו על המדינה

ענת סרגוסקי, העולם הזה

ממולאות בסלט. אני מצביעה, ולפתע מתמלא המיסדרון בכוחרים המחכים לתורם. שני ילדים קטנים צמודים להוריהם, מתעקשים להיכנס איתם יחד מאחורי הפרגוד. אשה קשישה נאנחת: "אין דבר, חיכינו ארבע שנים, נחכה עוד כמה דקות", היא אומרת. התור נעלם מהר, ושוב משעמם לחברי הקלפי. הם מקבלים בשימחה את צלמת העולם הזה המגיעה לצלמה. נותנים לה עצות בענייני-צילום ועור שים פזות.

● 10.30. מלון מיגרל דניאל, הרצליה.

במלון לא ניכרת המולת הבחירות. כקפיטריה אנשים שותים קפה ואוכלים קרואסונים. בכניסה כתוב "יום כ"ף לעובדי בנק בינלאומי למשכנתאות ובנק עצמאות". לפקיד הבנקים מצפות הרצאות, ארוחת-צהריים אינרנוזית, מופע של הצמד "צחי ויעל" ואחר כך גם תצוגת-אופנה. בילוי נהרר לשבתון של הבחירות. חלק גדול מעובדי-הבנק מתפרפר מההרצאות וממלא את הכריכה של המלון, את הג'אקווי ואת הסאונה. לא מדברים על בחירות, רק על ענייני הבנק ורכילות פנימית. את צלמת העולם הזה הם מקבלים בשימחה "מהעיתון של הבנק", הם אומרים. מלבד פקיד הבנק יש בכריכה גם כמה מהקבועים. אורחי המלון וחברי מועדון-הספורט, גם שופט מחווי אחד מבלה כאן את יום החופש שלו.

● 10.45. קפה "סמוי בורקס", רחוב יהודה המכבי בתל-אביב.

סביב השולחן יושבים ארבעה איש. אבי, נהגי-מונית מלהיט את הרוחות, לא נותן מנוח: "ערכי הולך ברחוב, צובט לה נתחת ואתה לא עושה שום דבר. פרס רוצה מדינה יהודית, הוא אוהב יהודים? הוא אוהב דתיים? דרי צוקר איש נחמד, אבל מה, יפה-נפש. אם לא הייתי גר כאן, גם אני הייתי חושב כמוהו. להיות אדיב וסימפטי זה נחמד, אבל זה לא המציאות. כאן אני יושב בתוך החרא. אני לא מצביע, אתם תצביעו ותאכלו את החרא." זקן שעובר ברחוב פולט: "האחר זבל, השני קקה." הרוחות מתלהטות. ליד בית-הקפה עוברת אשה שאומרת: "אריק שרון היה גומר את האינתיפאדה תוך שבוע." ציפי גורמן, מיושבות בית-הקפה, מנסה להגיב וזוכה בצרור מישפטים נוסף: "תראי איך הם אונסים את הבחורות שלנו. ביוס-כיפור מי ככש, לא אריק שרון?" תם הוויכוח ולא נשלים.

● 11.00. שפת-הים של הרי-צלחה.

בית-הקפה של דבוש מתחיל להתמלא. אנשים, כלבים וילדים רצים על החול, שותים בירה ומסתכלים בהנאה על הים השקט. רק הגולשים כועסים, אין גלים בכלל. בשפת-הים לא ניכרת אווירת-ה"ב-חירות. חתיכות בניקיני מנסות לה-שתזף, וכלבים רודפים זה אחרי זה. רק אדם אחד בחולצה מלאת-סיסמות של המערך מזכיר לנוכחים שהיום יום הבחירות.

● 12.00. מיסעדת ויקטור תייר ביסו.

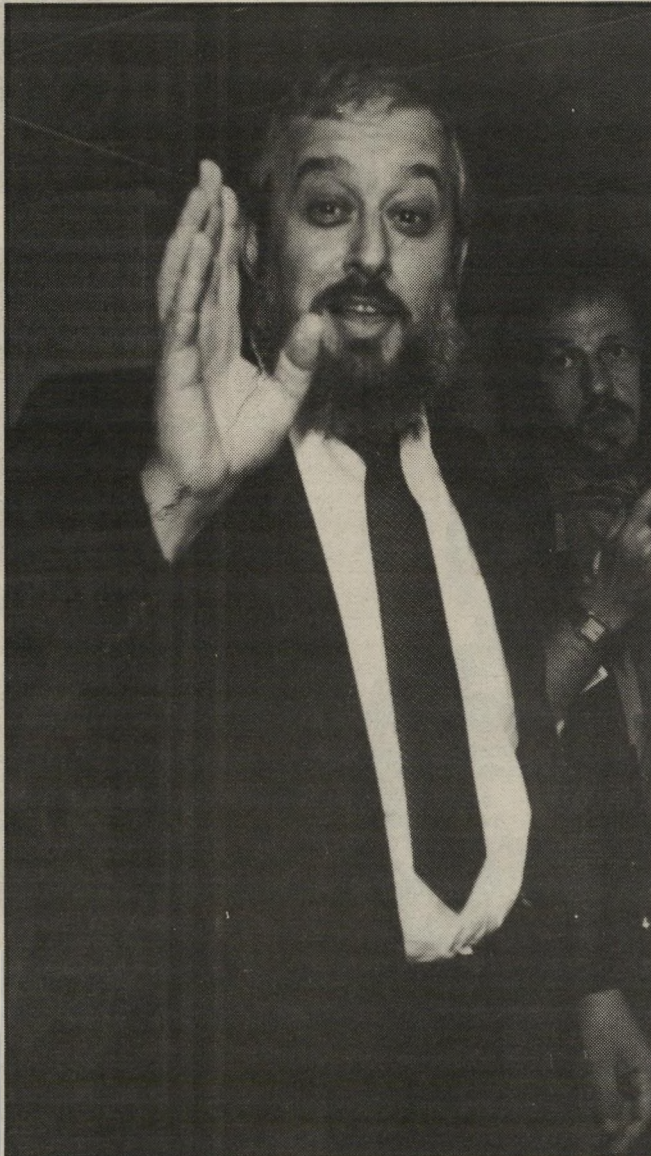
ויקטור, המועמד היחיד, לא היה. נסע לעשות סיכוב, אומרים לנו שני חברי המטה, היושבים מתחת לעץ ליד המיסעדה. בתוך המיסעדה, מרגרט תייר עומדת במיטבה, ובכף-עץ גדולה כוחשת סיר-שקשוקה. "מרגרט", אנחנו אומרים לה, "תלכי הביתה, תתלבשי יפה, תסתרקי, אולי בערב תהיי אשת חברי-כנסת."

"מה זה מעניין אותי כל זה?" עונה מרגרט מעל הסיר עם השקשוקה, "אללה שייגמר כבר. אם ויקטור ייב-חר, תהיה הרבה עבודה במיסעדה, כולם יבואו. אני כבר אמרתי לוויקטור שיכתוב שלט גדול. אין כניסה לחברי-

יצחק שמיר אחרי המשא-ומתן הראשון. רק לא מערך!

אלי זיסה, העולם הזה

איון צמירי, העולם הזה

שליח ראשון של ש"ס מגיע לפרס המר חולם על ממשלת-אחדות